

електричного чи магістрального трубопровідного транспорту вбивством, заподіянням тяжких тілесних ушкоджень або знищенням майна, примушуючи його таким чином до невиконання своїх службових обов'язків (ч. 1) чи вчинити такі дії повторно або за попередньою змовою групою осіб (ч. 2), а потім застосувати до потерпілого насильство, небезпечне для життя чи здоров'я потерпілого [2].

Отже, аналіз ст. 280 КК України дає можливість стверджувати, що диспозиція цієї статті має враховувати всі можливі прояви злочинних посягань на працівників транспорту. Санкції цієї статті мають враховувати специфіку діяльності на транспорті та бути узгодженими з іншими положеннями КК України.

Література

1. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04. 2001р. № 2341-III. URL: [https:// zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2341-14](https://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2341-14).
2. Осадчий В.І. Проблемні питання кримінальної відповідальності за примушування працівника транспорту до невиконання своїх службових обов'язків. *Вісник НТУУ "КПІ". Політологія. Соціологія. Право*. 2010. Випуск 4 (8). С. 221-223.
3. Новий тлумачний словник української мови. У трьох томах. К.: Видавництво «Аконіт». 2008, т.1. 115 с.
4. Кримінальне право України. Особлива частина: підручник. За ред. проф. М.І. Бажанова. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. Видавництво: Юрінком Інтер-Право. 2001. 494с.

УДК 343.346 (043.2)

Овчар А.С., студентка,
Факультет прокуратури та слідства (кримінальної юстиції),
Національний університет
«Одеська юридична академія», м. Одеса
Науковий керівник: Степаненко О. В., к.ю.н., доцент

ЩОДО КРИМІНАЛІЗАЦІЇ КЕРУВАННЯ ТРАНСПОРТНИМ ЗАСОБОМ У СТАНІ СП'ЯНІННЯ

Транспортний засіб – це джерело підвищеної небезпеки, а тому на водія покладається величезна відповідальність не тільки за своє життя, а й за життя та здоров'я інших учасників дорожнього руху. На жаль, інколи водії легковажно відносяться до своїх обов'язків, нехтуючи простим, але важливим правилом дорожнього руху – керують транспортним засобом у стані сп'яніння.

Переважна більшість дорожньо-транспортних пригод стається через порушення правил дорожнього руху, серед яких значний відсоток становить керування транспортними засобами у стані сп'яніння. Серед усіх видів порушень правил дорожнього руху (які в Україні у 2018 році становлять більше половини від загальної кількості усіх адміністративних правопорушень), керування транспортними засобами у стані сп'яніння безумовно є поширеним і потенційно небезпечним для суспільства [1].

Відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень», що вступить в силу з 01.01.2020 року буде передбачено кримінальну відповідальність за керування транспортними засобами у стані сп'яніння.

У Пояснювальній записці до проекту Закону України вказується що: «Ураховуючи, що в Україні смертність унаслідок дорожньо-транспортних пригод - одна із найбільших у Європі та постійно зростає, пропонується посилити відповідальність за керування транспортними засобами в стані алкогольного сп'яніння шляхом переведення її в кримінальну площину» [2].

Так, ст. 286-1 КК України буде передбачено, що керування транспортними засобами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, а також передача керування транспортним засобом особі, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лікарських препаратів, або відмова особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку медичного огляду з метою встановлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, караються штрафом від 1000 до 2000 нмдг з позбавленням права керувати транспортними засобами на термін до трьох років [3].

Таке ж покарання передбачено у разі вживання водієм транспортного засобу після ДТП за його участю алкоголю, наркотиків, а також лікарських препаратів, виготовлених на їх основі (крім тих, що входять до офіційно затвердженого складу аптечки або призначені медичним працівником), або після того, як транспортний засіб був зупинений на вимогу поліцейського, до проведення уповноваженою особою медичного огляду з метою встановлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та

швидкість реакції, чи до прийняття рішення про звільнення від проведення такого медичного огляду.

Якщо звернутись до європейського досвіду, то кожна країна встановлює відповідну межу рівня алкоголю у крові і рівень покарання за її перевищення. За результат, відмінний від нульового, вже настає кримінальна відповідальність. Так, нульова толерантність діє у Чехії, Угорщині, Словаччині та Румунії. У разі порушення закону водієві загрожує штраф у розмірі від 200 до 470 євро. Однак не лише кількість проміле є підставою для покарання, наприклад, у Німеччині, якщо водій демонструє неадекватний стиль водіння або скоїв ДТП, зафіксоване на відеокамеру, він може бути позбавленим водійських прав на 6 місяців. При повторному перебуванні за кермом у нетверезому стані передбачено вже кримінальне покарання.

Законодавство Польщі також передбачає гранично допустиму межу в алкоголі водія на рівні 0,2 проміле та штраф за її перевищення розміром від 145 євро. Крім того, навіть низький рівень алкоголю в крові може потягнути за собою позбавлення водійських прав строком від 6 місяців до трьох років та навіть до одного місяця ув'язнення. Якщо рівень алкоголю в крові перевищує 0,5 проміле, водій може опинитися у в'язниці терміном до двох років чи позбутися прав на строк до 10 років. Крім цього, у правопорушника в цій країні також можуть конфіскувати транспортний засіб. Кримінальна відповідальність за водіння в нетверезому стані покликана зменшити кількість ДТП в країні, значна кількість яких відбувається за участі водіїв, які перебувають у нетверезому стані [4].

Так, як євроінтеграційні прагнення України стали невід'ємними реаліями політичного сьогодення, європейські орієнтири повинні набувати практичного втілення у низці рішень. Криміналізація такого правопорушення, як керування транспортним засобом у стані сп'яніння, є досить очікуваним кроком, направленим на запобігання тяжких наслідків такого діяння.

Література

1. Статистика аварійності в Україні // Управління безпеки дорожнього руху ДПД НПУ. URL: <http://www.sai.gov.ua/ua//ua/static/21.htm>
2. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень». URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=63928
3. Проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій

кримінальних правопорушень». URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=45779

4. Тульчевська М.М., Котова О.Д. До питання криміналізації відповідальності за керування автотранспортом у стані алкогольного сп'яніння в аспекті євроінтеграції. URL: [/http://dspace.nau.edu.ua/bitstream/NAU/31326/1](http://dspace.nau.edu.ua/bitstream/NAU/31326/1)

УДК 343.13 (043.2)

Петухова А.А., студентка,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Ланцедова Ю.О., к.ю.н., доцент

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБҐРУНТОВАНOSTІ ТИМЧАСОВОГО ОБМЕЖЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ОСОБИ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

Аналіз сучасного українського кримінального процесуального законодавства, а також правових позицій, викладених в рішеннях Європейського суду з прав людини, дає підстави визначити основні аспекти, що забезпечують законність та обґрунтованість проведення негласних слідчих (розшукових) дій. До них, зокрема, належать вимоги стосовно: наявності підстав для їх проведення; кола суб'єктів, уповноважених на їх проведення; тимчасового характеру їх проведення.

Обмеження прав і свобод передбачає те, що вплив на них здійснюється належним суб'єктом від імені держави за наявності підстав і з дотриманням умов, що прямо передбачені Конституцією України та відповідними нормами законів. Для суспільних правовідносин, які виникають у зв'язку із здійсненням кримінального провадження, таким законом є Кримінальний процесуальний кодекс України і його норми, вказані у відповідних статтях.

У багатьох випадках такі факти мають місце саме під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій, які певним або іншим чином торкаються інтересів окремих осіб, що виступають учасниками провадження, і це пов'язується з потребою тимчасового обмеження їхніх конституційних прав на свободу спілкування, таємницю листування, невтручання в особисте і сімейне життя, недоторканість житла чи іншого володіння тощо. Незалежно від набутого в кримінальному провадженні процесуального статусу, усі особи, конституційні права яких були тимчасово обмежені під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій, а також